

Αριθμός απόφασης 11 /2026
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Σωτηρία Αρχάκη-Χριστοδουλίδου, Εφέτη και από τη Γραμματέα Ξανθίππη Μουράτη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 21 Νοεμβρίου 2025, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΣΩΝ: 1. ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ- ΚΑΘ' ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ

ΛΟΓΟΙ ΑΝΑΚΟΠΗΣ: Εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων κατά τον Ν. 4354/2015, με την επωνυμία « **HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» |

ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ

ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ] και διακριτικό τίτλο « **HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.», με έδρα την Αθήνα, αριθμό Γ.Ε.Μ.Η.**

και ΑΦΜ **ΔΟΥ ΦΑΕ Αθηνών)**, που εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας εν προκειμένω, δυνάμει της με αριθμό πρωτ. 63/17-03-2021 Συμβάσης διαχείρισης απαιτήσεων δημοσιευθείσης στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών στον τόμο 12 με αριθμό 53, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας « **Finance Designated Acitivity Company**», που εδρεύει στο

και δ/ση **νομίμως** εκπροσωπούμενη, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «**Τράπεζα Α.Ε.**», με έδρα στον Δήμο Αθηναίων, επί της οδού Αμερικής αριθμός 4, δυνάμει της από 16.03.2021 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, των άρθρων 455 επ. Α.Κ. δυνάμει μεταβίβασης σ' αυτήν από την τελευταία απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στο πλαίσιο τιλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3156/2003, ως ειδική διάδοχος της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «**ΤΡΑΠΕΖΑ Υ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ**» και 2.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία « **HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ** ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» με διακριτικό τίτλο **HELLAS**

2^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π.", που εδρεύει στον Δήμο Αθηναίων,
αριθμός με αριθμό καταχώρισης Γενικού Εμπορικού Μητρώου
(Γ.Ε.ΜΗ.) και ΑΦΜ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ, όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, αδειοδοτηθείσα σύμφωνα με τον ν. 4354/2015, από
την ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ δυνάμει της με αριθμό 326/2/17.09.2019
απόφασης της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ
τ.Β 3533/20.09.2019), η οποία, δυνάμει της από 12/9/2019 σύμβασης
διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, νομίμως δημοσιευθείσας με
αριθμ. πρωτοκ. 238/16.9.2019 στον τόμο 10 με α/α 272 του
Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, σε συνδυασμό με την από 18.9.2019 μεταβολή
του προσώπου του διαχειριστή, νομίμως επίσης δημοσιευθείσας με αριθμ.
πρωτ. 251/23.9.2019 στα ίδια ως άνω βιβλία του ν. 2844/2000 του
Ενεχυροφυλακείου Αθηνών σε τόμο 10 και α/α 285, ενεργεί εν προκειμένω
μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος και ως διαχειρίστρια των
απαιτήσεων της αλλοδαπής με την επωνυμία «
DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» με έδρα το
(οδός), αριθμός
μητρώου, όπως εκπροσωπείται νόμιμα και η οποία κατέστη ειδικός
διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ
..... που εδρεύει στην Αθήνα, οδός
.....) και ΑΦΜ ΔΟΥ ΦΑΕ ΑΘΗΝΩΝ κατόπιν
μεταβίβασης σε αυτήν από την τελευταία επιχειρηματικών απαιτήσεων στα
πλαίσια πιλοποίησης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του
Ν.3156/2003, δυνάμει της από 12/9/2019 σύμβασης πώλησης και
μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, διεπομένης από τα άρθρα 10
και 14 του ν. 3156/2003, νομίμως δημοσιευμένης σε περίληψη με αριθμ.
πρωτοκ. 237/16.9.2019 στον τόμο 10 και α/α 271 στα τηρούμενα στο
Ενεχυροφυλάκειο Αθηνών βιβλία του ν. 2844/2000, οι οποίες
παραστάθηκαν δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Χρήστου Βλαδενίδη
(ΑΜ 6065) του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, ο οποίος κατέθεσε
προτάσεις, τις οποίες συνυπογράφει και η δικηγόρος του Δικηγορικού
Συλλόγου Ορεστιάδος, Βασιλική Γεωργουσίδου (ΑΜ 92).

3^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ-ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ-ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ
ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΝΑΚΟΠΗΣ-ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ
ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ : 1.

της κατοίκου () του

με ΑΦΜ και 2. |

και της

, με ΑΦΛ

οι οποίοι παραστάθηκαν δια

της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Ασημίνας Μαγγόλα (ΑΜ 3671) του
Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, η οποία κατέθεσε προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες και ήδη εφεσίβλητοι, άσκησαν ενώπιον του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, την από 21.10.2020 και με αριθμό
έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ανακοπή τους και το με
αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου δικόγραφο
προσθέτων λόγων ανακοπής, εναντίον της καθ' ης η ανακοπή-καθ' ης το
δικόγραφο των προσθέτων λόγων και ήδη δεύτερης εκκαλούσας και
ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα δικόγραφα αυτά. Η
αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα και ήδη πρώτη εκκαλούσα, άσκησε
ενώπιον του ίδιου ως άνω δικαστηρίου, την από 16.3.2023 και με αριθμό
έκθεσης κατάθεσης δικογράφου αυτοτελή πρόσθετη
παρέμβασή της, υπέρ της καθ' ης η ανακοπή και ζήτησε να γίνουν δεκτά
όσα αναφέρονται σ' αυτήν. Το ανωτέρω δικαστήριο αφού ένωσε και
συνεκδίκασε την ανακοπή, τους προσθέτους αυτής λόγους και την αυτοτελή
πρόσθετη παρέμβαση αντιμωλία των διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία
των περιουσιακών διαφορών, εξέδωσε την υπ' αριθμόν 168/2023 οριστική
του απόφαση, με την οποία, αφού απέρριψε τους προσθέτους λόγους
ανακοπής, έκανε κατά ένα μέρος δεκτή την ανακοπή και ακύρωσε την υπ'
αριθμόν 5.157/9.9.2020 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης
περιουσίας, του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου
Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, Ευθυμίου Λάμπρου.
Την παραπάνω απόφαση προσέβαλαν προς το Δικαστήριο τούτο η καθ' ης
η ανακοπή και η προσθέτως παρεμβαίνουσα με την από 26.9.2023 έφεσή
τους, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου
με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου 105/2023 και ακολούθως, με

4^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

την υπ' αριθμόν [] γράξη κατάθεσης ενώπιον του παρόντος
δικαστηρίου, προσδιορίστηκε προς συζήτηση αρχικά για τη δικάσιμο της
28.2.2025 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή
της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη σημερινή συζήτηση της παραπάνω υποθέσεως και κατά την
εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, παραστάθηκαν οι
διάδικοι, όπως αναφέρεται παραπάνω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους,
ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 516 παρ. 1 του ΚΠολΔ
«Δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην
πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή
πρόσθετη παρέμβαση, οι προσεπικληθέντες, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι
ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση
της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικών, αν ήταν διάδικοι», ενώ
σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 517 ΚΠολΔ «Η έφεση απευθύνεται κατά
εκείνων που ήταν διάδικοι στην πρωτόδικη δίκη ή των καθολικών διαδόχων
ή των κληροδόχων τους. Αν υπάρχει αναγκαστική ομοδικία, η έφεση πρέπει
να απευθύνεται κατά όλων των ομοδίκων, αλλιώς απορρίπτεται ως
απαράδεκτη». Όπως συνάγεται από τη διατύπωση των ως άνω διατάξεων,
δικαίωμα άσκησης έφεσης έχει και ο παρεμβαίνων που άσκησε αυτοτελή
πρόσθετη παρέμβαση, ακόμη μάλιστα και αν αντιτίθεται σ' αυτό ο
υποστηριζόμενος κύριος διάδικος ή η παρέμβαση απορρίφθηκε
πρωτοδικώς ως απαράδεκτη, ενώ κατά τη μάλλον κρατούσα γνώμη στη
νομολογία, η έφεση του αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνοντος δεν
απαιτείται να στρέφεται και κατά του υπέρ ου η παρέμβαση (Κ. Οικονόμου
«Η Έφεση», 2017, άρθρο 516 σελ. 73-74 με παραπομπές σε ΑΠ
1191/2003 ΕλλΔνη 2005, 427 contra ΕφΛαρ 597/2003).

Στην προκειμένη περίπτωση, η κρινόμενη, από 26.9.2023 (αριθμός
έκθεσης κατάθεσης [] έφεση της εν μέρει ηττηθείσας πρωτοδικώς
καθ' ης η ανακοπή και της υπέρ αυτής προσθέτως παρεμβαίνουσας και ήδη
εκκαλουσών, κατά της υπ' αριθμόν 1 [] οριστικής απόφασης του

5^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, που εκδόθηκε κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών αντιμωλία των διαδίκων, με την οποία έγινε κατά ένα μέρος δεκτή η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου ανακοπή που άσκησαν οι ανακόπτοντες και ήδη εφεσίβλητοι, παραδεκτά εισάγεται για να εκδικαστεί ενώπιον του αρμοδίου τούτου Δικαστηρίου (άρθρο 19 του ΚΠολΔ), έχει δε ασκηθεί νομότυπα κι εμπρόθεσμα εφόσον δεν προκύπτει -ούτε οι διάδικοι επικαλούνται- επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ δεν παρήλθε χρονικό διάστημα άνω των δύο ετών από τη δημοσίευση της εκκαλούμενης, δεδομένου ότι η τελευταία δημοσιεύθηκε στις 9.8.2023 και η έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου στις 23.10.2023 (άρθρα 495 παρ. 1, 2, 499, 511, 513 παρ. 1β, 516 παρ. 1, 517, 518 παρ. 2, 520 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επίσης, για το παραδεκτό της έχει κατατεθεί από την εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο ποσού 100,00 ευρώ, όπως τούτο βεβαιώνεται στην έκθεση κατάθεσης (άρθρο 495 παρ. 3 περ. Αβ' του ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως η κρινόμενη έφεση να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω για να κριθεί το παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της, μέσα στα όρια που καθορίζονται από αυτήν (άρθρα 522, 524 και 533 § 1 του ΚΠολΔ), κατά την ίδια, ως άνω, διαδικασία.

Οι ανακόπτοντες με την από 21.10.2020 ανακοπή τους και το από 10.4.2023 δικόγραφο πρόσθετων αυτής λόγων, ζήτησαν -για τους διαλαμβανόμενους στα δικόγραφα αυτά, λόγους- την ακύρωση: α) της από 13-1-2020 επιταγής προς πληρωμή της καθ' ης, που επιδόθηκε στον πρώτο από αυτούς στις 16-1-2020 και στη δεύτερη, στις 27-1-2020, κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της υπ' αριθμόν [] διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ορεστιάδας και β) της υπ' αριθμόν 5.157/9-9-2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, Ευθυμίου Λάμπρου, δυνάμει της οποίας κατασχέθηκε το περιγραφόμενο σε αυτήν, κείμενο στην Κασσανδρεία Χαλκιδικής, ακίνητο συνιδιοκτησίας τους και εκτίθετο σε αναγκαστικό πλειστηριασμό με ηλεκτρονικά μέσα, στις 14-4-2021, με επίσπευση της καθ' ης, καθώς επίσης

6^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

και να καταδικαστεί η τελευταία, στην καταβολή των δικαστικών τους εξόδων. Ακολούθως, ενώπιον του ίδιου ως άνω Δικαστηρίου, άσκησε αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθ' ης η ανακοπή και σε βάρος των ανακοπτόντων, η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «
HELLAS ANΩNYMH ETAIPEIA ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» ενεργούσα με την ιδιότητα της μη δικαιούχου και μη υπόχρεης διαδίκου, ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « Finance Designated Activity Company» με έδρα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, στην οποία είχε μεταβιβαστεί -κατά τα εκτιθέμενα στην αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση- η ως άνω απαίτηση της καθ' ης η ανακοπή. Το Μονομελές Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, αφού ένωσε και συνεκδίκασε τα ανωτέρω δικάγραφα κατά τη δικάσιμο της 26.4.2023, εξέδωσε τη με αριθμό 168/2023 οριστική του απόφαση, με την οποία, αφού απέρριψε τους πρόσθετους λόγους ανακοπής, έκανε κατά ένα μέρος δεκτή την ανακοπή και ακύρωσε την υπ' αριθμόν 5.157/9-9-2020 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, Ευθυμίου Λάμπρου. Εναντίον της απόφασης αυτής παραπονούνται η εν μέρει ηττηθείσα πρωτοδίκως καθ' ης η ανακοπή και η υπέρ αυτή προσθέτως παρεμβαίνουσα και ήδη εκκαλούσες για τους λόγους που εκθέτουν στην κρινόμενη έφεσή τους, οι οποίοι ανάγονται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και σε πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητούν δε να εξαφανιστεί η εκκαλούμενη απόφαση, ώστε να απορριφθεί στο σύνολό της η ανακοπή που άσκησαν οι ανακόπτοντες και ήδη εφεσίβλητοι.

II. Από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 904, 915 και 916 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η -δυνάμει εκτελεστού τίτλου, μεταξύ των οποίων και η διαταγή πληρωμής- αναγκαστική εκτέλεση, προϋποθέτει να είναι βέβαιη και εκκαθαρισμένη η απαίτηση. Εκκαθαρισμένη είναι η απαίτηση όταν από τον εκτελεστό τίτλο προκύπτει η ποσότητα και η ποιότητα της παροχής (ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ"). Η δε χρηματική απαίτηση είναι εκκαθαρισμένη, ακόμη και όταν το ποσό αυτής δεν είναι ακριβώς καθορισμένο, αλλά μπορεί να εξευρεθεί με τη διενέργεια

7^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

μαθηματικών πράξεων (ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, ΑΠ 653/2013, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ"). Στην αντίθετη περίπτωση, η -με έγγραφο- διαπιστωμένη αξίωση του επισπεύδοντος δεν είναι επιδεκτική εκτελέσεως. Αναγκαία, συνεπώς, προϋπόθεση της εγκυρότητας της αναγκαστικής εκτέλεσης, είναι ο πλήρης προσδιορισμός στον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο της εκτάσεως, του είδους και του περιεχομένου της αξιώσεως που ενσωματώνει. Κατά συνέπεια, αναγκαστική εκτέλεση με τίτλο, από τον οποίο δεν προκύπτει απαίτηση εκκαθαρισμένη, είναι άκυρη, χωρίς να χρειάζεται να αποδεικνύεται βλάβη (ΑΠ 758/2014, ΑΠ 905/2011, ΑΠ 1124/2010, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ"). Εξάλλου, η κατάσχεση δεν πάσχει, επειδή αυτή επιβλήθηκε για ποσό μικρότερο από το πράγματι οφειλόμενο, λόγω περιορισμού της απαίτησης, εφόσον βεβαίως ο περιορισμός είναι ορισμένος και δεν επιφέρει μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη, αφού, όπως προκύπτει από τα άρθρα 904, 915, 916 και 924 ΚΠολΔ, ακυρότητα δεν υπάρχει και αν ακόμα η κατάσχεση έχει επιβληθεί για ποσό μεγαλύτερο του πράγματι οφειλόμενου (ΑΠ 1016/2018, ΑΠ 1543/2014, ΑΠ 758/2014). Ο περιορισμός αυτός δεν προσβάλλει τα συμφέροντα του οφειλέτη, αφού συνεπάγεται τη μείωση των εξόδων που τον βαρύνουν. Για την αποτροπή, όμως, του κινδύνου προβολής μεταγενέστερα του ισχυρισμού του ότι χώρησε παραίτηση του δανειστή από το υπόλοιπο μέρος της απαίτησής του, καθώς και επίσης και του κινδύνου προσβολής της εκτέλεσης για αοριστία, σε σχέση με το ζήτημα για ποιά κονδύλια της απαίτησης διενεργήθηκε, θα πρέπει να γίνεται αφενός μεν ειδική αναφορά σε συγκεκριμένα κονδύλια για τα οποία αυτή επισπεύδεται έκτοτε, αφετέρου δε ρητή επιφύλαξη για το υπόλοιπο μέρος της απαίτησης. Έτσι, ο περιορισμός, στην έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, της απαίτησης για την οποία επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση, χωρίς να προσδιορίζεται σε τι συνίσταται επακριβώς ο εν λόγω περιορισμός, ήτοι τα ακριβή κονδύλια για τα οποία επισπεύδεται η εκτέλεση, είναι αόριστος, επιφέροντας στην ουσία την μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη και συνακόλουθα καθιστά άκυρη την έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης λόγω έλλειψης στην ουσία της προϋπόθεσης του εκκαθαρισμένου της απαίτησης (ΑΠ 442/2024, ΑΠ 1016/2018, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ", ΑΠ 1543/2014, ΧρΙΔ 2015, 203,

8^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

Εφαθ 134/2024, Εφαθ 99/2024, Εφαθ 2518/2024, ΕφΠειρ 251/2023, ΕφΠειρ 86/2022, Εφαθ 2472/2022, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ"). Στην περίπτωση κατάσχεσης για ποσό μικρότερο από το πράγματι οφειλόμενο, κατόπιν περιορισμού που δεν έχει χωρήσει ορισμένα και με σαφήνεια ως προς τα κονδύλια που αφορά, η αοριστία δεν μπορεί να αρθεί με εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 422 και 423 ΑΚ, οι οποίες εισάγουν συμπληρωτικούς κανόνες ενδοτικού δικαίου, οι οποίοι ρυθμίζουν το διαφορετικό ζήτημα της σειράς του καταλογισμού της παροχής του οφειλέτη σε περίπτωση είτε περισσότερων χρεών του προς στον δανειστή ή, αντίστοιχα, ενός χρέους, αποτελούμενου από κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και δεν δύνανται να αναπληρώσουν την υποχρέωση του επισπεύδοντος την εκτέλεση να προσδιορίσει επαρκώς την απαίτησή του (βλ. Εφαθ 134/2024, Εφαθ 2518/2024 ό.π.).

Με τους συναφείς πρώτο, δεύτερο και τρίτο λόγους της υπό κρίση εφέσεως, παραπονούνται οι εκκαλούσες διότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και κατά πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, έκανε κατά ένα μέρος δεκτή την ανακοπή του άρθρου 933 του ΚΠολΔ που άσκησαν οι ανακόπτοντες και ήδη εφεσίβλητοι και ακύρωσε την υπ' αριθμόν 5.157/9-9-2020 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Χαλκιδικής Ευθυμίου Λάμπρου, για τον λόγο ότι η απαίτηση για την οποία επιβλήθηκε η αναγκαστική κατάσχεση, μετά τον περιορισμό του επιταχθέντος ποσού, κατέστη ανεκκαθάριστη λόγω αοριστίας (πρώτος λόγος) και μάλιστα, δίχως να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 422 και 423 του Α.Κ. (δεύτερος λόγος) και παρά το γεγονός ότι υπήρξε ρητή επιφύλαξη από την καθ' ης, για την είσπραξη του υπόλοιπου επιταχθέντος ποσού (τρίτος λόγος), ενώ εάν ορθά είχε κρίνει, έπρεπε να την απορρίψει στο σύνολό της.

Από την επανεκτίμηση των εγγράφων που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μετά την υποβολή εκ μέρους της τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ», της από

9^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

16.12.2011 αίτησής της προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Ορεστιάδος, εκδόθηκε η υπ' αριθμόν διαταγή πληρωμής του Δικαστή του ως άνω δικαστηρίου, με την οποία διατάχθηκαν οι ανακόπτοντες και ήδη εφεσίβλητοι να της καταβάλουν -εις ολόκληρον ο καθένας τους- το χρηματικό ποσό των 181.344,37 ευρώ, πλέον τόκων από 29-11-2011, το ποσό των 5.644,11 ευρώ για εξωλογιστικούς τόκους περιόδου 1-7-2011 μέχρι 28-11-2011, καθώς και το ποσό των 3.120 ευρώ για δικαστικά έξοδα, για απαίτησή της που πηγάζει από την υπ' αριθμόν σύμβαση χρεολυτικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμόν 6-2010 πρόσθετη αυτής πράξης, που καταρτίστηκε στις 15-6-2010, μεταξύ της ως άνω τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΛΙΜΙΤΕΔ» και του πρώτου ανακόπτοντος-εφεσίβλητου, δυνάμει της οποίας η τράπεζα, ως δανείστρια, χορήγησε σ' αυτόν ως δανειολήπτη, χρεολυτικό δάνειο ποσού 175.000 ευρώ, το οποίο συμφωνήθηκε να εξοφληθεί σε σαράντα ισόποσες τριμηνιαίες χρεολυτικές δόσεις, με την πρώτη δόση να είναι καταβλητέα στις 30-5-2011 και τους τόκους στις 30 Μαρτίου, 30 Ιουνίου, 30 Σεπτεμβρίου και 30 Δεκεμβρίου κάθε έτους, σύμφωνα και με τους λοιπούς διαλαμβανόμενους σε αυτήν όρους, μεταξύ των οποίων ότι σε περίπτωση υπερημερίας του οφειλέτη θα καθίστατο ληξιπρόθεσμη και απαιτητή ολόκληρη η οφειλή. Την εμπρόθεσμη και ολοκληρωτική εξόφληση οποιουδήποτε χρεωστικού υπολοίπου εγγυήθηκε εγγράφως, υπογράφοντας την σύμβαση παροχής εγγύησης, υπέρ του δανειολήπτη και έναντι της δανείστριας, η δεύτερη ανακόπτουσα-εφεσίβλητη, ευθυνόμενη ως αυτοφειλέτρια, παραιτούμενη από την ένσταση δίζησης και τις ενστάσεις και τα δικαιώματα των άρθρων 853, 858, 862, 863, 866, 867 και 868 του Αστικού Κώδικα. Επειδή οι ανακόπτοντες δεν ήταν συνεπείς στις αναληφθείσες υποχρεώσεις τους, η δανείστρια τράπεζα με την από 11-11-2011 εξώδικη καταγγελία, που επιδόθηκε στον πρώτο στις 22-11-2011 και στη δεύτερη στις 21-11-2011, κατήγγειλε τη σύμβαση δανείου. Ακολούθως, η ανώνυμη τραπεζική εταιρία με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4,

10^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

και εκπροσωπείται νόμιμα, με αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. και Α.Φ.Μ.

1, κατέστη ειδική διάδοχος της ως άνω δανείστριας τράπεζας σύμφωνα με την 66/26-3-2012 απόφαση της ΕΠΑΘ της Τράπεζας της Ελλάδος, το 96/26-3-2013 διάταγμα της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου, που δημοσιεύτηκε νόμιμα (4640/26-3-2013 ΦΕΚ της Κυπριακής Δημοκρατίας), και την από 26-3-2013 σύμβαση πώλησης και μεταβίβασης, με την οποία της μεταβιβάστηκαν στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού των εργασιών του Υποκαταστήματος της τελευταίας στην Ελλάδα δι εκχώρησης των δικαιωμάτων και αναδοχής των υποχρεώσεων, μεταξύ των οποίων και τα δικαιώματά της επί των προαναφερόμενων συμβάσεων χρεολυτικού δανείου και εγγύησης. Στο πλαίσιο πιλοποίησης απαιτήσεων του ν. 3156/2003, η ως άνω δικαιούχος της απαίτησης ανώνυμη τραπεζική εταιρία, μεταβίβασε την ένδικη απαίτηση, δυνάμει της από 12-9-2019 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας με αριθμό πρωτοκόλλου 237/16-9-2019 καταχωρίστηκε νόμιμα, στις 16-9-2019, στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 271, στην αλλοδαπή, εδρεύουσα στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, εταιρία ειδικού σκοπού με την επωνυμία « DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», η τελευταία δε ανέθεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 14 του ν. 3156/2003, τη διαχείρισή της αρχικά στη μεταβιβάζουσα, δυνάμει της από 12-9-2019 σύμβασης διαχείρισης απαιτήσεων, περίληψη της οποίας καταχωρίστηκε νόμιμα με αριθμό πρωτοκόλλου 238/16-9-2019, στις 16-9-2019, στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 272, και ακολούθως στην καθ' ης η ανακοπή υπό την προγενέστερη επωνυμία της « FINANCIAL SOLUTIONS ΜΟΝΟΠΡΟΣΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», η οποία έχει νόμιμα συσταθεί και αδειοδοτηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος ως εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4354/2015 (απόφαση 207/1/29-11-2016 της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων αυτής), με τη με αριθμό πρωτοκόλλου 251/23-9-2019 περίληψη της τροποποίησης της από 12-9-2021 σύμβασης

**11^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11/2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)**

διαχείρισης απαιτήσεων ως προς το πρόσωπο της διαχειρίστριας, να καταχωρίζεται, στις 23-9-2019, στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 ν. 2844/2000 του Ενεχυροφυλακείου Αθηνών, στον τόμο 10 και με αύξοντα αριθμό 285. Στις 16-1-2020 και 27-1-2020, η καθ' ης η ανακοπή εταιρία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, ως διαχειρίστρια των απαιτήσεων της παραπάνω αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού, επέδωσε σε έκαστο των ανακοπτόντων, αντίστοιχα, την από 13-1-2021 επιταγή προς πληρωμή, συνταχθείσα κάτω από το αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της προαναφερόμενης διαταγής πληρωμής, με την οποία τους επέτασσε να καταβάλουν εις ολόκληρο στην τελευταία, τα ακόλουθα χρηματικά ποσά: α) για επιδικασθέν κεφάλαιο το ποσό των 181.344,37 ευρώ, εντόκως από 29-11-2011, β) για επιδικασθέντες εξωλογιστικούς τόκους περιόδου 4-7-2011 μέχρι 28-11-2011, το ποσό των 5.644,11 ευρώ, γ) για επιδικασθέντα δικαστικά έξοδα, το ποσό των 3.120,00 ευρώ και δ) για λήψη απογράφου, αντιγράφων, παραγγελία προς επίδοση και επίδοση αυτού, σύνταξη της επιταγής και νομική συμβουλή 500,00 ευρώ, για αντίγραφο και σήμανση 25,00 ευρώ, για επίδοση επιταγής 150,00 ευρώ, για σύνταξη επιταγής, νομική συμβουλή και αμοιβή πληρεξούσιου δικηγόρου 150,00 ευρώ και συνολικά για το ποσό των 190.933,48 ευρώ. Στη συνέχεια, μετά την από 9-9-2020 έγγραφη εντολή προς εκτέλεση, με την υπ' αριθμόν 5.157/9-9-2020 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης με έδρα το Πρωτοδικείο Χαλκιδικής, Ευθυμίου Λάμπρου, επιβλήθηκε κατάσχεση, για το ποσό των 50.000,00 ευρώ ως μέρους της συνολικά επιταχθείσας απαίτησης ποσού 190.933,48 ευρώ, με τη ρητή επιφύλαξη για την είσπραξη του υπολοίπου της επιτασσόμενης απαίτησης, στο λεπτομερώς περιγραφόμενο σε αυτήν, κείμενο στην Κασσανδρεία Χαλκιδικής ακίνητο, συγκυριότητας των ανακοπτόντων-εφεσίβλητων, το οποίο, με την κατασχετήρια έκθεση, ορίστηκε να εκτεθεί σε ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενώπιον του πιστοποιημένου για τη διενέργεια ηλεκτρονικών πλειστηριασμών Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Γεωργίου Σούρμπα-Σερέτη ή το νόμιμο αναπληρωτή του, στις 14.4.2021, ημέρα Τετάρτη και από ώρα 10:00 έως ώρα 14:00. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από το

12^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

περιεχόμενο της επικαλούμενης και προσκομιζόμενης υπ' αριθμόν 5.157/9-9-2020 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, αναφέρεται σ' αυτήν αυτολεξεί ότι η κατάσχεση, επιβάλλεται «για το ποσό #50.000,00# το οποίο αποτελεί μέρος της συνολικής ως άνω επιταχθείσας απαίτησής μας, με τη νόμιμη ρητή επιφύλαξή μας για την είσπραξη του υπολοίπου επιταχθέντος ποσού, που απορρέει από την ανωτέρω Διαταγή πληρωμής.....». Ωστόσο, ο περιορισμός αυτός του ποσού για το οποίο επιβλήθηκε η ένδικη αναγκαστική κατάσχεση δεν είναι σαφής και ορισμένος, δεδομένου ότι -όπως ρητά αναφέρεται στην προσβαλλόμενη έκθεση κατάσχεσης- το ποσό των 50.000,000 ευρώ, αποτελεί μέρος «της συνολικής επιταχθείσας απαίτησης» ήτοι μέρος του συνολικού ποσού των 190.933,48 ευρώ, το οποίο όμως, συντίθεται από περισσότερα κονδύλια και συγκεκριμένα από κεφάλαιο, εξωλογιστικούς τόκους περιόδου, δικαστικά έξοδα και έξοδα λήψης απογράφου, αντιγράφων, παραγγελία προς επίδοση, σύνταξη της επιταγής και νομική συμβουλή. Πλην όμως, παρά το γεγονός ότι ο ανωτέρω περιορισμός αφορά τη συνολικώς επιταχθείσα απαίτηση, δεν προσδιορίζεται περαιτέρω κατά ποια ακριβώς επιμέρους ποσά μειώνεται έκαστο εκ των τεσσάρων ανωτέρω επιμέρους κονδυλίων και ιδίως δεν προσδιορίζεται το ύψος του υπολοίπου ποσού του κεφαλαίου το οποίο θα εξακολουθεί να οφείλεται, γεγονός το οποίο προκαλεί στους εφεσίβλητους-ανακόπτοντες σύγχυση. Επισημαίνεται εξάλλου ότι λόγω ακριβώς της ρητής αναφοράς στην έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, ότι η κατάσχεση επιβάλλεται για μέρος της «συνολικής επιταχθείσας απαίτησης» (δηλαδή των 190.933,48 ευρώ), ουδόλως μπορεί να συναχθεί ότι το μέρος αυτό της επιταχθείσας απαίτησης αναφέρεται στο κεφάλαιο αυτής και μόνο, δεδομένου ότι εάν πράγματι συνέβαινε τούτο, τότε ρητά θα αναγραφόταν στην έκθεση κατάσχεσης ότι το ποσό των 50.000,00 ευρώ αποτελεί μέρος του επιταχθέντος κεφαλαίου, της συνολικής απαίτησης ύψους 190.933,48 ευρώ, ως επιμέρους κονδυλίου της -συνολικά επιταχθείσας- με την προσβαλλόμενη έκθεση, απαίτησης, γεγονός όμως που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Περαιτέρω, κατά τον άνω περιορισμό του ποσού της κατάσχεσης στις 50.000,00 ευρώ, η επισπεύδουσα προέβη σε ρητή επιφύλαξη για την είσπραξη του υπολοίπου «επιταχθέντος ποσού», ήτοι

13^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

του συνολικού ποσού που επέταξε τους καθ' ων να καταβάλουν με την ως άνω επιταγή, δίχως να προσδιορίζεται και πάλι ότι αυτό αφορά μόνο το επιμέρους κονδύλιο του κεφαλαίου της απαίτησης. Έτσι όμως, δεν μπορεί να συναχθεί με τη διενέργεια απλών μαθηματικών πράξεων, το ύψος του υπολοίπου του επιταχθέντος ποσού, το οποίο και εξακολουθεί να οφείλεται και για το οποίο διατύπωσε σχετική επιφύλαξη η επισπεύδουσα. Με βάση συνεπώς τα ανωτέρω, εφόσον ο γενόμενος -κατά τα ανωτέρω περιορισμός του επιταχθέντος ποσού- δεν περιέχει όλα τα αναγκαία στοιχεία για το ορισμένο αυτού, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην άνω νομική σκέψη, τυγχάνει αόριστος, καθόσον, καθιστά ασαφές για ποιο κονδύλιο διενεργείται έκτοτε η προσβαλλόμενη εκτέλεση, παρά την επιφύλαξη που διατύπωσε η επισπεύδουσα και κατ' επέκταση, απροσδιόριστο το ακριβές ποσό που πρέπει να αναφέρεται -σύμφωνα με το άρθρο 954 παρ. 2 περ. δ' του ΚΠολΔ- και για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ενώ δεν αναφέρεται ρητά ότι ο περιορισμός αφορά στο κεφάλαιο. Συνεπώς, αν και ο περιορισμός της κατάσχεσης σε μικρότερο ποσό, δεν καθιστά εξ αρχής ανεκκαθάριστη την απαίτηση, σύμφωνα και με τα αναφερθέντα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, εν προκειμένω, ο ανωτέρω περιορισμός της απαίτησης, καθίσταται αόριστος και επιφέρει στην ουσία την μετάπτωση της παροχής σε ανεκκαθάριστη και συνακόλουθα την ακυρότητα της προσβαλλόμενης έκθεσης, λόγω έλλειψης της ουσιαστικής προϋπόθεσης του εκκαθαρισμένου της απαίτησης, που συνιστά αναγκαία προϋπόθεση της εγκυρότητας της αναγκαστικής εκτέλεσης, που, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 904, 915 και 916 του ΚΠολΔ, είναι ο πλήρης προσδιορισμός στον ίδιο τον εκτελεστό τίτλο, της έκτασης, του είδους και του περιεχομένου της αξίωσης που ενσωματώνει. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο που με την εκκαλούμενη απόφασή του έκρινε ομοίως, έστω και με ελλιπή αιτιολογία η οποία παραδεκτά συμπληρώνεται με την παρούσα, με ισοδύναμο αποτέλεσμα, καθόσον δεν περιέχει σφάλμα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα (ΕφΑθ 980/2014, ΔΕΕ 2014, 369, Σ. Σαμουήλ "Η Έφεση", Στ' έκδοση 2009, σελ. 443, Κ. Οικονόμου "Η Έφεση, 2017, σελ. 334), ορθά εφάρμοσε τον νόμο και ορθά εκτίμησε τις αποδείξεις, όσα δε σχετικά περί του αντιθέτου υποστηρίζουν οι εκκαλούσες με τον πρώτο

14^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

και τον τρίτο λόγους της υπό κρίση εφέσεως, πρέπει να απορριφθούν ως ουσιαστικά αβάσιμα. Ομοίως απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος, τυγχάνει και ο δεύτερος λόγος της υπό κρίση εφέσεως, σύμφωνα με τον οποίο παραπονούνται οι εκκαλούσες διότι το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, δέχθηκε ότι μετά τον ανωτέρω περιορισμό είναι αόριστη η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, δίχως να εφαρμόσει τις διατάξεις των άρθρων 422 και 423 του Α.Κ. Τούτο διότι -σύμφωνα και με όσα ανωτέρω εκτέθηκαν στη μείζονα σκέψη της παρούσας- το εκκαθαρισμένο της απαίτησης είναι ζήτημα τελείως διάφορο από αυτό του καταλογισμού παροχής και δεν υπάρχει περίπτωση άρσης της παράλειψης προσδιορισμού του περιορισμού της απαίτησης, με εφαρμογή των συμπληρωτικών κανόνων των άρθρων 422 και 423 ΑΚ. Ειδικότερα, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω το άρθρο 423 ΑΚ, διότι, αν και αφορά και στην περίπτωση που το ποσό της καταβολής προέρχεται από αναγκαστική εκτέλεση, όπως το επίδικο, εντούτοις, εφαρμόζεται είτε αναφορικά με τον τρόπο καταλογισμού των καταβολών, σε περίπτωση περισσότερων χρεών του οφειλέτη έναντι του ιδίου δανειστή είτε όταν το ποσό της καταβολής δεν επαρκεί για την απόσβεση του κεφαλαίου, των τόκων και των εξόδων και όχι όταν γίνεται περιορισμός της απαίτησης από τον δανειστή, οπότε απαιτείται ειδική αναφορά σε συγκεκριμένα κονδύλια για τα οποία αυτή (αναγκαστική εκτέλεση) επισπεύδεται μετά τον περιορισμό του επιτασσόμενου ποσού (βλ. και ΕφΑθ 5545/2025, ΕφΑθ 134/2024, ΕφΑνατΚρ 190/2024, ΕφΑθ 2518/2024, δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ").

Συνεπεία πάντων των ανωτέρω και εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος ανακοπής προς έρευνα, πρέπει η υπό κρίση ανακοπή, να απορριφθεί στο σύνολό της και να καταδικασθούν οι εκκαλούσες στην καταβολή των δικαστικών εξόδων των εφεσίβλητων, του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, λόγω της ήττας τους (άρθρο 176 του ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό. Τέλος, πρέπει να διαταχθεί η εισαγωγή στο δημόσιο ταμείο, του παραβόλου της έφεσης, (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ).

15^η Σελίδα της υπ' αριθμόν 11 /2026 αποφάσεως του Μονομελούς Εφετείου
Θεσσαλονίκης (τακτική διαδικασία)

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων τη με αριθμό έκθεσης κατάθεσης
έφεση κατά της υπ' αριθμόν [] οριστικής απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής, που εκδόθηκε αντιμωλία των
διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία περιουσιακών διαφορών.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση και **ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ** αυτήν κατ' ουσίαν
κατά της με αριθμό [] οριστικής απόφασης του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Χαλκιδικής (Ειδική Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών).

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του προκατατεθέντος παραβόλου ποσού
εκατό ευρώ (100,00 €), στο Δημόσιο Ταμείο.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τις εκκαλούσες στην καταβολή των δικαστικών εξόδων
των εφεσίβλητων του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο
ποσό των τετρακοσίων πενήντα ευρώ (450,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 7
Ιανουαρίου 2026, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του,
χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους,
παραουσία και της γραμματέως.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

